

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 343/2003
af 18. februar 2003**

om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁶⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Fællesskabet.
- (2) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genève-konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. at »non-refoulement«-princippet overholdes. I denne henseende, og uden at dette berører ansvarlighedskriterierne i denne forordning, betragtes medlemsstaterne, der alle overholder »non-refoulement«-princippet, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.

- (3) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det også, at et sådant system på kort sigt bør indebære en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.
- (4) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør specielt gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne til fastsættelse af flygtningestatus og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af asylansøgninger i fare.
- (5) I forbindelse med den gradvise indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der på længere sigt kan føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater⁸⁾, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (i det følgende benævnt »Dublin-konventionen«), hvis gennemførelse har fremmet harmoniseringen af asylpolitikkerne.
- (6) Familiernes enhed bør bevares, for så vidt som det er foreneligt med de andre målsætninger, der søges nået ved indførelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.
- (7) En medlemsstats samlede behandling af asylansøgningerne fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens. Medlemsstaterne bør dog kunne fravige an-